

U Torontu

Prije dolaska Europljana na prostoru Toronto su živjeli Indijanci Huron i Irokezi. Ime Toronto dolazi od irokeškog naziva tkaronto, što znači drvo u vodi. Francuski trgovci su na tom području 1750. godine osnovali grad Fort Rouillé. Četrdeset i tri godine nakon toga John Graves Simcoe osnovao je tvrđavu York koja je postala jezgra današnjeg grada. Nakon osnivanja provincije Ontario, 1867. godine, Toronto je postao i ostao njezin glavni grad.

Toronto po popisu iz 2006. godine, ima 2,503,281 stanovnika, a s okolicom 5,639,274. Prostire se na 630 kvadratnih kilometara.

Igluima se najčešće definiraju kanadski gradovi, ali ne i Toronto. Gotovo je na istoj paraleli kao i Zagreb. Ima topla i vlažna ljeta i hladne zime koje su još hladnije zbog vjetrova s jezera. Jesen i proljeće su prijelazna razdoblja, uglavnom prohладni i umjereni.

Grad magle

Nakon osam sati putovanja, trčeći izlazim iz aviona da vidim ogromni i višemilijunski grad Toronto, glavni grad provincije Ontario i najveći grad u cijeloj Kanadi.

Ništa ne vidim, sve je obavila gusta magla. Pripremajući se za posjet ovom velikom gradu, čula sam da ga zovu i grad magle pa se i ne čudim.

Odsjedam u Four Seasons Hotels, koji je u centru Toronta. Pošto je šest sati vremenske razlike između Hrvatske i Toronta, idem ranije spavati. Sunce zalazi. Dižem se iz kreveta, tek je četiri sata ujutro. Ne

mogu spavati. Uzimam fotoaparat i slikam pogled iz sobe. Iako se još diže magla, cijeli grad kao da mi je na dlanu.
Sunce izlazi, a ja idem u šetnju.

Bespomoćnost

Na pločniku ugledam jednog čovjeka koji leži. U otrcanoj je i prljavoj odjeći na hladnom betonu. Osjećam se jadno i tužno. Gledeći ga, krajičkom oka zapazim još jednoga koji je isto tako bespomoćan i bez krova nad glavom. Idem dalje i svako toliko vidim slične ljudi kojih mi je jako žao i kojima bih pomogla, ali najbolje što mogu učiniti jest dati im nekoliko centi u čašu da kupe nešto za jelo.

Dućan

Ulazim u neki dućan koji je na uglu. Odmah uočim crvene i bijele ukrase. Kuda god da se okrenem, vidim kanadsku zastavicu koja ponosno stoji na policama. Iznenadeno gledam veličinu dućana. Ne mogu vjerovati da na jednom malom uglu može postojati nešto ovako ogromno.

Prodavačica me vidi zbumjenu i odmah mi prilazi. Upitam ju zbog čega bogati ukrasi, a ona mi kaže da je to zbog "Canada Day". To je nacionalni dan kada se slavi rođendan Kanade. Slavi se 1. srpnja. Sada mi je sve jasno.

Prolazim dućanom, uočavam bogatstvo stvari. Imaju sve. Od igračaka za djecu, raznovrsne hrane, ukrasa pa do robe za velike i malene i farmacije gdje se kupuju lijekovi. Ne bi se moglo reći da nešto nemaju. Svaku policu sam pregledala i začuđena sam urednošću. Najviše mi se sviđa red slatkiša. Mogla bih cijeli dan tamo stajati i gledati.

Neočekivani susret

Prolazim kroz redove i vidim jednu osobu koja mi sliči na nekoga iz ranog djetinjstva. Prilazim djevojci. Ona me isto začuđeno gleda : „Pamela!“. Odmah sam ju prepoznala. To je Ivana, moja najbolja prijateljica iz vrtića. Sjećam se da se preselila u Kanadu. Ne mogu vjerovati da smo se susrele. Bacam joj se u zagrljaj ,ali vidim da se osjeća nelagodno. Brzo mi šapne u uho , *"Sorry ,ali Kanađani se ne ljube i grle kao Hrvati"*, i namigne mi. Počinje mi govoriti o povijesti Toronto, ali ona me previše ne zanima.

CN Tower

Želim ići na CN Tower, najvišu samostojeću građevinu na svijetu, visoku 553 metra. Dolazimo do nje. Gledam ju zadivljeno. Nalikuje mi na veliku antenu.

Ispod nas je 500 metara. Pod je stakleni. Sa strahom ,ali i hrabrošću

koračam po njemu. „Srećom staklo se nije razbilo.“ S te visine vidi se cijeli grad i jedno od pet Velikih jezera, Ontario jezero. Od ushićenosti zastaje mi dah. Silazimo i idemo u daljnji obilazak.

Subway

Grad je pun puncat. Zanimljiv je njihov podzemni tramvaj, subway. Kupljenim prolaskom od jednog dolara i sedamdeset pet centi ulazimo u subway i vozimo se oko petnaest minuta. Budući da mi Ivana nije rekla kamo idemo, znatiželjno gledam po gradu. Brzo me prima za ruku i ulazimo kroz neka vrata. Smiješeći se, govori da nema obilaska grada bez šopinga. Nakon četiri sata hodanja po dućanima, umorna sam i gladna.

Specijaliteti

Ivana mi govori da idemo u restoran probati neke kanadske specijalitete. Konobar na jednom tanjuru, kako mi Ivana objašnjava, donosi chicken wings s crvenim sosom. Kaže da može biti ljut, ali i ne mora. U košarici vidim neobičan kruh koji je nečim prekriven. To je garlic bread, tj. češnjak na kruhu. Izgleda mi nejestivo ,ali glad je jača. Probamo samo još jedno jelo, steak. To je meso koje je ružičasto

iznutra ,ali je mekano i sočno. Odlučujem jesti svega po malo.

Planiranje

Sjedimo za stolom i uzbudeno planiramo što ćemo sutra. Posjetit ćemo barem jedan od otoka na jezeru Ontario(Toronto islands). Jedva čekam sutrašnji izlet, ali sada idem natrag u hotel jer me danas ovo ludovanje po Torontu previše umorilo.

Zaporka: 12495 whiskas, 8.razred

Ime i prezime: Pamela Posavec

Naslov rada: U Torontu

Razred: 8.a

Škola: OŠ Ljudevita Gaja

Mentor: Marija Radočaj

Ulica Ljudevita Gaja 2, 10290 Zaprešić

Ravnateljica: Đurđica Šepac